

יומן פרעות מפורט מחודש שבט - חודש הרמדאן המרכזיסטי
שבמרכזו חל יום אידם ראש השנה למעשר בהמה י"ב שבט

דבר אל הקורא:

ביומן שלפניכם תועדו המאורעות והפרעות שפרצו בריש גלי ובמלחמת תנופה בחודש הרמדאן, יום אחר יום.

מאמץ רב הושקע בתוכן העשיר והאיכותי והמרתק, החל מבירור הפרטים ועד לעריכת התוכן לצורך פרסומו. אומנם היומן נכתב בסגנון סאטירי משהו ומלווה בהומור ובפרשנות מקורית לשם ליצנותא דעבודה זרה, אך כל המאורעות והפרטים הטכניים המסופרים בו הינם אמיתיים לחלוטין, ונכתבו בדייקנות רבה בהתבסס אך ורק על מקורות נאמנים ביותר כמפורט בהמשך.

מיותר לציין כי לא הובאו אירועים 'שגרתיים', כגון קריאות גנאי ויריקות כלפי מי שמסומנים כמתנגדים לכת, ומסכת ההצקות היומיומית כלפי חשודים מתוך הכת שאינם מפגינים את נאמנותם המלאה. אי אפשר לפורטם כי רבים הם ויהיו נא בעיניכם כאילו נכתבו.

עם זאת, מדובר רק באחוז קטן מתוך המהומות שהתחוללו. אירועים רבים לא תועדו ביומן זה מחוסר פרטים מלאים או מהעדר מקורות מהימנים ומדויקים. נבקש את עזרת הקוראים בהמצאת אירועים ופרטים נוספים למערכת כדי שנוכל לשלבם במהדורה המלאה והמעודכנת. במיוחד מופנית בקשה זו אל אנוסי הכת היודעים פרטים מלאים וסיפורים נוספים ובוודאי ירצו לפרסם את האמת הכואבת (דיסקרטיות מובטחת!)

קובץ זה נכתב במטרה להביא לתודעת הציבור הרחב את מאחורי הקלעים של ההתרחשויות, וכדי לפרסם את שיטות הפעולה ואת הנפשות הפועלות בכת. אנו מקווים כי תפיקו מהקריאה את מירב ההנאה והתועלת ותסייעו לנו במטרתנו להפיצו בכל העולם.

מקורות: עדויות ראייה, סרטונים ותמונות, תיעודים ממצלמות אבטחה, השדרן ב. וינברגר, הצלם י. פרוכטר, ואנוסים מתוך הכת שסיפקו מידע רב ערך.

יומן פרעות חודש הרמדאן

א' - חמישי שמות

ביו יורק:

נערכה מסיבת ראש חודש במוסד לנערי הכת במונסי שבניו יורק, בראשות הרודן. בדבריו אמר שנכנסים עתה לחודש הרמדאן, מ'דארף אנהייצן די אויווענעס, באומרו כי ש'מות ב'ני י'שראל ר"ת י"ב שבט, והזמן גרמא להתכונן ליום ה'גדול'.

מנדל מאיר (בנו של גדליה דוד מאשדוד) מונה לתפקידו החדש כמזכיר ועד 'חזירתא'. במסגרת תפקידו: ביצוע והכוונת מעשי הטרור.

סמל 'חזירתא'

באלעד נערכה מסיבה במוסד החינוכי לבנים. נאמו: **ברוך ויינברגר**, וכן **אלימלך ויינברגר** מנהל ה'מתמידים' (מסגרת לליבון ועיון בדת הטרור והשנאה).

בלונדון התקיימה אסיפה מיוחדת בבית **יוסל גנץ**, לרגל הכניסה לחודש הרמדאן. נאמו: **לייבי ויז'ניצר ואייזיק שטרן** בסוגיה האקטואלית והנצחית "נישט איך", וכן הושרו ניגוני שוואנצנות.

ב' - שישי שמות

שער

'הברית החדשה'

לקראת השבת הראשונה בחודש הרמדאן התפרסם 'ספר הברית', שהוא סיכום 'השיטה' בצורה של חוזה חתום ע"י שני צדדים, מלא שקר וסילוף ההיסטוריה כדרכם של ראשי הכת, דפי ה'הסכם' חולקו בין חברי הכת למטרת עיון ולימוד. בין הסעיפים מוטמעת הדרישה להפעיל טרור ומנופי לחץ על כל מי שאינו צועד "בתלם" ומנסה להשתמש בשכלו.

כמו"כ פורסם מסמך מיוחד המתיימר לטפל בחולי הנפש הרבים בכת בהצעת פתרונות מכור ההיתוך המיוחד בכת, תחת הכותרת "הרפואה בדרך החסידות". המסמך עוצב כשבראשו הלוגו של בית החולים שיב"א תל השומר (במשחק

מילים: שיבה אל השומר). תוכן המסמכים הנ"ל כמו כל יתר דפי התכנים היו"ל בבת, עוסק אך ורק בתורת הביטוש וביטול השכל והזהות האישית כלפי הרודן.

י. אם יקומו אנשים לצים ויחפצו לכפות את דעתם על המשפיע או על רוב המקבלים האוחזים בדרך השיטה הקדושה, אם זה באמצעות שידול או הסתה בשבת 'תחכמוני', ואם זה בליצנות ודיבורי לעג ובוז בהסתר וברמז וכדומה - הרי **יאמרו לו המקבלים בפירוש קבל עם ועדה: אין כאן מקומך! הפרד נא ממחנו, קום ולך מעמנו!** יהיה מי שזה רק יהיה, ואין משנה אם הוא נקרא תלמיד חכם או עשיר ונכבד, זקן או אברך - **שלא יהיה לאף אחד מן המקבלים שום דרך ארץ ואינטרס כלפיו.**

אדרבה, המקבלים **יוקיעו אותו**, שיחוש אכן כי אין כאן מקומו. כי כן **דרכה של האמת לפלוט ולהקיא מקרבה את השקר**; ואת פליטתו יקדמו בשירת "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה". כאן הוא מקום קדוש בו כולם מצייתים ומקבלים עולו ומרותו של מקור השפע, דרכו ושיטתו.

יא. בנוסף להאמור, הרי חובתם של המקבלים - בפרט אלו האדוקים בדרך השיטה הקדושה בכל עוז - **ליטול לידיהם את המושכות** בבתי המדרש ובכל ריכוזי מחננו - כמובן בכפוף להאמור לעיל (סעיף ה) אודות סדרי הנהגת הציבור - להשרות ולהקרין אווירה חיובית ורצויה, להאציל על כל הבאים בצל קורתנו את **תוקף עוז מחויבותנו** לספר הברית שנכרת ביניהם לבין מקור השפע.

קטע מ'הברית החדשה'

חסוי רפואי

משרד הבריאות
המרכז הרפואי המשולב שנוסד הי"ב שבט
מסונף לרופאי הנפשות לבית קוסוב-ויז'ניץ
עיר הקודש, מקום השראת השכינה, ב"ב תובב"א

כותרת המסמך ה'רפואי' לחולי נפש

לרשע כמותו אכן באמת אין תקנה, סופו שהמחנה יקיים בו "הקהה את שיניו", יפלוט אותו מקרבו, ישלחהו לכל הרוחות שבעולם, כולם כאחד ישמחו ויקדמו את פליטתו בשירת "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", וכמה שזה יעשה יותר מהר, כן ייטב לכל הצדדים.

קטע דוגמה מתוך הפסיכולוגיה הגאונית

ג' - שבת שמות

הרודן נסע לחופש סופשבוע בקרית אונו, במה שכונה 'שבת מתנה טובה'. השבת יועדה לשולי השוליים של הבת (אלה שעדיין לא הגיעו לשפל ה'שגרת'י' בבת ועדיין יש להם אחוזים מסוימים של שפיות).

ד' - ראשון בא

הרודן נשאר בקרית אונו במחיצת אהוביו הפרחחים, טייל ופטפט איתם להנאתו, במטרה לשמר את הקשר האישי שלו עם בני טיפוחיו הקרובים.

ה' - שני בא

הבחור **שמילי כהנא**, בנו של **חיים מאיר** מאשדוד, שחשד בחבירו ללימודים **בנו של חיים מאיר (בן שלמה) שלומוביץ** כי אינו מספיק נאמן ומסור לעקרונות ה'שיטה' (דימה להבחין בו סימני באטשי בלעז), קם ועשה מעשה: הכין שלט קאפה מושקע בצורת מצבה, עליה רשם נוסח "פה נטמן" עם שמו של הבחור האומלל ושם אביו, והניח את השלט ליד פתח בית הוריו ליד נרות דולקים... ההורים שלומוביץ נחרדו עד עמקי נשמתם אך נאלצו להבליג שמא ייחשבו אף הם כבאטשים...

ו' - שלישי בא

יום החבורות הכללי:

לקראת החגא התאספו כלל אנשי הכת, איש איש וחבורתו, ללבן ולעסוק בתהומותיה הבלתי נדלים של השיטה העמוקה. כדרכם במשך כל השנה אין ה'חבורות' עוסקים בשום תחום מעבודת ה' מלבד התחום היחיד שבו עוסקים תמיד: הרודן והכת והמסתעף.

ז' - רביעי בא

חזית בית הכנסת ביאקאב יאקאב

נאמני הרודן פרצו אל ביהכ"נ ויז'ניץ ברח' יאקאב יאקאב באנטווערפן, לאחר פסק בית המשפט הנוכרי בניגוד לדת תורת משה רבינו.

עיקרי הפרשייה בקצרה: ביהכ"נ ששופץ בהדר ע"י ר' יצחק קסירר ז"ל היה רשום מקדמת דנא בעמותה ע"ש

המתפללים. בני משפחתו של קסירר בראשות בתו אניטה וחתנו **חיים רוזנברג** - ללא ידיעת האב/החותן ובניגוד לרצונו - ביצעו מחטף והעבירו את העמותה על שם בני המשפחה, וכשהמתפללים החזירו את המצב לקדמותו זעקו הללו חמס כאילו גזלו מהם משהו, ופנו לערכאות

עכו"ם במקום לדין תורה. משזכו במשפט הודיעו לרודן ולנאמניו שהנכס ברשותם ובאפשרותם להיכנס לשם חנים אין כסף.

אגב, פרצופו האמיתי של רזנברג כבר נש מושחת ומנוול, התפרסם לאחרונה ברחבי תבל בעדות אותנטית ומתועדת מפי חותנו ר' יצחק קסירר ז"ל, לאחר שנודע לו על מעשי גזל וחמס שביצעו בתו וחתנו בעורמה נכלולית ונבזית.

בשעות הלילה:

נערי הכת התנכלו לאדמו"ר מויז'ניץ שליט"א שהגיע לאולמי 'ארמונות חן' לשמחת משפחות פוקס-שיין:

1. בעלות האדמו"ר במעלית לקומה ב', נפתחה הדלת גם בקומה א' שם התקיימה חתונת **משה יוסף זולדן**, בנו של **חיים**. כל שוכני האולם, אנשים נשים וטף, פתחו פיהם בקריאות לעג ובוז, החתן עצמו ברח מפחד שהאדמו"ר הגיע אליו ויבקש לרקוד איתו.

2. כשיצא האדמו"ר מהאולם, המתינו לו קבוצה של ילדים, ובראשם הילד **מוישי בייגל** בנו של **מוטי בייגל** מאשדוד והבחור **מוישי שטרן** בנו של **ישראל הרש אדלר** מב"ב, וצעקו לעברו קריאות גנאי ובוז "גרובער" "שמויגער" וכדו'.

3. כשכבר ישב האדמו"ר ברכב, נעמד מאחורי הרכב **זאבי היגר** (טרוריסט ידוע וחמום מוח, המשמש גם כמחנך במוסד לנערים מתבגרים בכת) והחל עושה תנועות ידיים של "עֵנָה קֶפֶנָה" תוך שהוא משרבב את לשונו, בעידודם של חברים נערי החצר. יצוין שהייגר זה הינו אברך בן 35, אך נשאר קטנוני וילדותי ללא תקנה.

ח' - חמישי בא

לא תגנוב לפני ואלה המשפטים: בגדיו של ר' פנחס ניימאן, מפורשי הכת, נגנבו ממנו על ידי נערי הכת במקווה בעלזא לפני תפילת שחרית. ר' פנחס נאלץ לחייג לאחד מבניו שיאלתר עבורו בגדים חילופיים.

ט' - שישי בא

התפרסמו שלטים מפחידים לקראת שבת, על רקע רקיע קודר בעננים כבדים ועם סיסמאות מרעישות כמו: 'מסירים את הכפפות' וכדו', שתוכנם היא אחת: החובה להפעיל טרור אינטנסיבי ללא רחם על כל מי שלא צועד בשגעונות הכת, בין אם הוא מחתן ילדים, בן של קדושים, קשה יום, בעל בעמיו ונגיד, וכו'.

שלטי האימה שנתלו לקראת שבת

הסרת כפפות, איומים, סיסמאות

י' - שבת בא

שבת שכונתה 'שבת בחרתנו'. על כובעי המצחיה השחורים של התינוקות-שנשבו, הוצמדו סרטים צבעוניים עם הלוגו של 'שבת בחרתנו'.

לאחר קבלת שבת הורה הרודן לחברי ועד 'חזירתא': **דוד משה סגל, ינקי שכטר, שאול יחזקאל גרינפלד**, וכן **לחיים מאיר מכלוביץ**

מנשואי הפנים בכת, שבכדי לבטל את ה'אני' (כלפיו) עליהם לגרור בעצמם את הפארענצ'עס, לקראת ארוחת הערב ההמונית של ליל שבת (בכת לא נעזרים בערלים למטרה זו, מתוך רצונם לחלל בעצמם את השבת עבור הוד מעלתו הרודן).

הסמל של 'שבת בחרתנו'

צווייטע באטע: בשעה 5:00 בבוקר כשהסתיימו סוף סוף שיחות הבלע והשטנה, החלו המשתתפים לשיר את

ההימנון 'וכולם מחבלים'. הבחורים **גפנר ואבלס** ניסו להאט את קצב השירה, מה שהתקבל כפגיעה ברצינות המעמד. כתוצאה ממעשה חמור זה, נזרקו הבחורים ממוסד לימודיהם. הבחורים המורחקים תלו פתק מטעמים בו ניסו להצטדק ולפייס את חבריהם הנזעמים שלא התכוונו להתלוצץ, אך חבריהם לא קיבלו את הדברים בטענה כי בתקופה מתוחה (???) שכזו היה עליהם להיזהר יותר... [המשך הסיפור לא ידוע. לפרטים - נא לפנות אל המערכת]

הרודן לא קיים 'ארוחת מוצ"ש' (כנהוג מדי מוצ"ש כתחליף ל"סעודה שלישית"), זאת למטרת אגירת כוחות ואנרגיות לקראת הלילה הארוך והמעניין.

מוצ"ש:

התקיים פסטיבל "י"ב שבט" באולם המפואר וואלי בכפר סבא, אירוע שעלותו מסתכמת במאות אלפי שקלים, לצרכי ראווה וגאווה. הרודן הצנוע והמפורסם בענוותנותו וביטול יישותו, ישב לבדו על במה מעוטרת ומאחוריו שלט ענק עם הכיתוב "י"ב שבט" בענק, ובצדדים הפסוק "אני אני הוא ואין מידי מציל".

במהלך הערב הכביר הרודן בדברי בלע קולניים וחרifiים נגד חפים מפשע, וכן בדברי חנופה וליקוק אל נאמניו, כאשר על כל הדיבורים מנצחת ברמה גאוותו הגדולה ומידותיו השפלות. בתוך הדברים השתלח במזכירו האישי משה לבין, שפוטר לאחרונה ונשללו ממנו כל דרגותיו, וכן שיקר כשסיפר על מאורע מסוים בו צעקו לעברו אלף אנשים קריאות גנאי ואף אחד לא היסה את המוחים

סמל הפסטיבל

(בעוד שבמציאות היו אלה כמה אנשים בודדים שצעקו ואחיו האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א מחה בהם בתוקף, כפי שרואים בתיעוד שהופץ עם התפרסם הדברים ושהציג שוב את הרודן כשקרן במצח נחושה).

שלט הענק מאחורי הרודן בפסטיבל

בסיום נאום ההטפה יצא הרודן חוצץ נגד מחאת בי"ד אנטווערפן על פניית גורמים בעיר לערכאות בניגוד לדת משה ותוה"ק, והכריז על ביקורו הקרוב בעיר אנטווערפן בו יסעד ארוחת ערב בעיר בטו-בשבט, וקרא לנאמניו להשתתף בה בהמוניהם, תוך הדגשת החשיבות בהגעת כל אחד ואחד. במשך האירוע הושרו ניגוני שנהא והטפה, ביניהם 'ויראו שונאי ויבושו – אלע צ'יפסים זאלן פלאצן' (שלראשונה הושר בפומבי, לאחר שנים רבות שמושר בהתלהבות רק ב'חבורות').

מקהלת כלבי החצר 'שירו לרודן' בשירת 'אלע צ'יפסים זאלן פלאצן'

רכבו של מוישי הגר בנו של הרב אריה הגר
מקושט במדבקת 'יאקאב יאקאב'

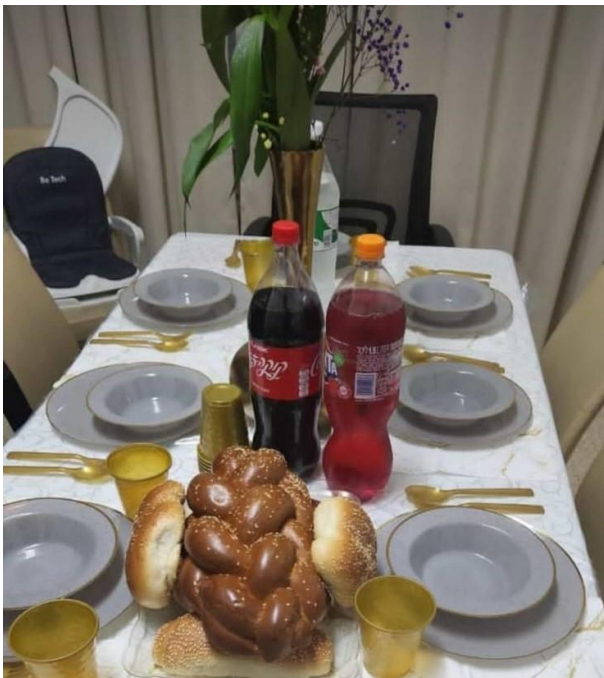
לאחר האירוע, התארגנו לנסיעה לאנטווערפן. ההרשמה התקיימה אצל **יוסי ברויאר**. בהתחלה נרשמו לשתי טיסות צ'רטר אך לבסוף הושגה אישור רק בעבור מטוס אחד. הונפקו מדבקות מיוחדת לרכבים עם הכיתוב 'יאקאב יאקאב' להשלמת חגיגת הניצחון.

י"א - ראשון בשלח

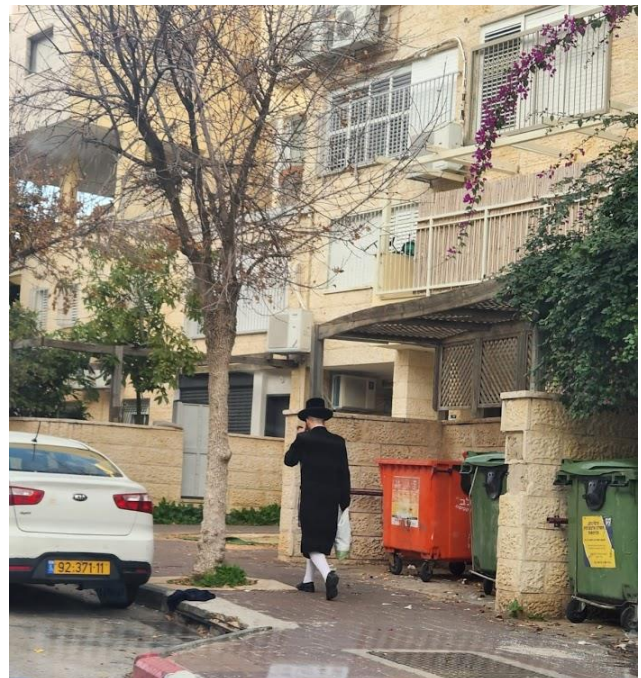
'ערב החגא'.

אחר הצהריים טבלו אנשי הכת במקווה, לבשו בגדים חגיגיים, והכינו סעודת חג הכוללת חלות עגולות ואיטריות מרובעות במרק, כנהוג גם בראש השנה היהודי.

טקס תיפלת ליל החגא התקיים במנזר בקרית הותיקן רח' שלמה המלך. את תפילת מנחה פתחו במזמור 'הודו לה' כי טוב', ולאחר תפילת ערבית רקדו כמחצית השעה. לאחר מכן הלכו איש איש לביתו לסעוד את סעודת ה'חגא'.

סעודת החגא ערוכה בבית אליעזר זידה מאלעד

טבילה במקוה בערב החגא

הרוזן נמנע מעריכת שולחן טיש, כנראה מתוך בושה ומחשש ללעג הרחוב (כמו כן, הוא עדיין לא הספיק לדמיין איך היה נראה טיש זה אצל אביו הק'. כנראה בשנה הבאה הוא 'יזכר', או שאביו יבוא אליו בחלום).

בשעה 9:00 בערב, התאספו ל"באטע" ול"צווייטע באטע" אל תוך הלילה. ביאורי מילים: "באטע" - אסיפת מרעים בשירה ושיחה בענינו של יום. "צווייטע באטע" - התגודדות ובילוי בדברי בלע ושנאה, לקול צחוקם השטני של נערי החצר המופקרים והפרועים.

באנטווערפן:

קבוצה מאנשי הכת תושבי הארץ הגיעו, וחגגו עם חבריהם תושבי העיר בחצר בית הכנסת (- לשעבר) ביאקאב יאקאב, רקדו על הכביש בניגוני 'ויז'ניץ נוצח' ו'טאטע איך וועל נקמה נעמען פאר דיר', לקול צחוקם הלעגני של תושבי העיר שהתקבצו ובאו לחזות במחזה המביש והמשעשע.

מחול העוועים ברחוב יאקאב יאקאב

זאבי הייגר מגרש יהודי
מביהמ"ד ביאקאב יאקאב

מנדי ברויאר

לייזר ברויאר

הבאים מהארץ נבחרו בקפידה בהיותם מיומנים בדרכי האלימות והטלת אימה, כדי שיאלפו את חבריהם הטירונים מאנטווערפן (שבמשך השנים היו

שבויים ביחסי שלום ואחוה עם חסידי ויז'ניץ ושאר הקהילות בעיר) שיטות מלחמה ומאבק. ביניהם: זאבי הייגר, ינקי ציון, שואה לייב שרייבר, מנדי ברויאר, לייזר ברויאר.

י"ב - שני בשלח

תיפלת שחרית ברוב עם החלה בשעה 11:30. על ארון הקודש נתלתה פרוכת לבנה וכן על הבמה נפרסה מפה לבנה כנהוג בימים הנוראים. לפני התיבה ניגש הארכי-טרוריסט **יויקל וייס** ראש ה'ישיבה' המשמש ב'קודש'. במהלך התיפלה שוררו את התפילות "תתברך" ו"כולם מקבלים" (זאת דווקא כפי שנהוג בשלושת הרגלים ולא כנהוג בראש השנה).

כשעה לאחר סיום התיפלה ב-13:30 נערכה מסיבת 'לחיים' בראשות הרודן. באנטווערפן: בביהכ"נ שנחמס התקיימה תיפלה, במקביל, כאשר כשליח ציבור שימש רמקול המואזין ששידר את התיפלה מהמזר המרכזי בבני ברק.

'נעילת החגא':

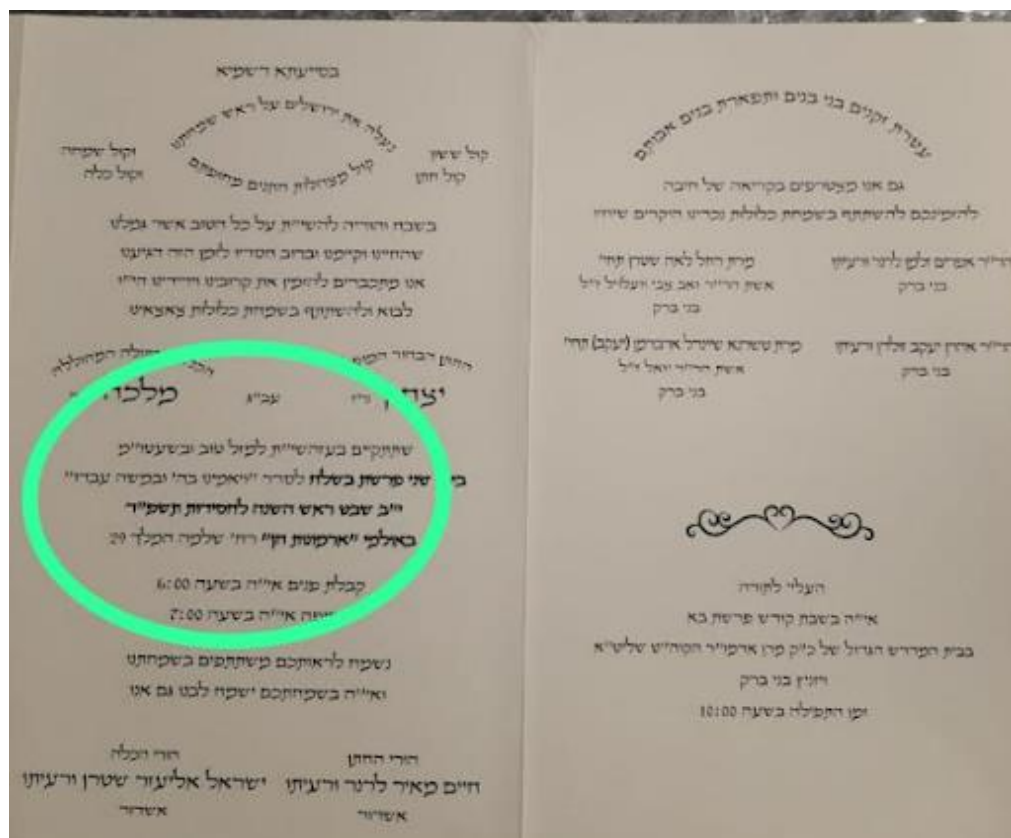
עם דמדומי חמה נערכה ארוחת ערב בבניין שממול בית מגורי הרודן ברחוב אמרי ברוך (תורא תמימה / היכל בְּרוּךְ), ערש חצרו של הרודן שם פתח בהתרסה בחיי אביו הק' חצר נפרדת. המקום משמש כיום כמאפיית מצות, ועקב כך הוגשו בארוחה רק מצות ומאכלים כשרים לפסח. עלות שכירות המקום עמדה על סך 60,000 ש"ח.

מאפיית המצות ב'היכל בְּרוּךְ' מוכנה ל'נעילת החגא'

האירוע היה סגור לקהל הרחב והכניסה הוגבלה רק לתורמים לארגון הטרור 'חזירתא'. במהלך האירוע פער הרודן פיו המלוכלך בדברי שטנה נגד אחיו הגדול האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א, עמו הוא מציג כביכול קשרי אחווה, אך בליבו שנאה כבושה המתפרצת מדי פעם בפורומים סגורים. לאחר האירוע - קרוב לשעה 4:00 לפנות בוקר - ליוו המשתתפים את הרודן בצרחות קולניות עד לביתו (עקב השעה המאוחרת - לא התקיימה למחרת תפילת שחרית...).

באותו ערב:

התקיימו נישואי
הטרוריסט המושבע
וההיפראקטיבי **יצחק
לרנר**, בנו של **חיים
מאיר**, עם בתו של
שרולייזר שטרן
מאשדוד. הוא
הברנש אשר חילל
את קדושת יום
הכיפורים, כאשר
בעיצומו של לילה
קדוש זה הדביק את
דלת ביתו של הרב
יעקב ולאחרונה
המשיך במעלליו, כהכנה

ההזמנה לנישואי הטרוריסט יצחק לרנר

'ראויה' לקראת הקמת ביתו, ופרץ לבית חברו-לשעבר שנוא-נפשו כיום, שלום לבין, שם פרק את זעמו במעשי וונדליזם והשחתה, בשפיכת תכולת הארונות והריסת הרהיטים. אירוע החתונה היווה מפגן כבוד מצד כלל נאמני הרודן, שבאו להביע את הערכתם הרבה על מעלליו למען המטרה הנעלה המקדשת את האמצעים.

י"ג - שלישי בשלח

בצהריים:

זאבי הייגר מתעמת עם יהודים תמימים בבית המדרש בבריאמונטליי

מספר פורעים מהכת, ביניהם **זאבי הייגר** ואחרים, חדרו אל ביהכ"נ ויז'ניץ ברח' בריאמונטליי באנטווערפן, המשמש את כלל החסידים מכל חצרות ויז'ניץ, כדי להטיל אימה ולהפגין נוכחות.

בערב:

התקיים באולמי 'רויאל' בבני ברק נישואי **אלימלך הופמן**, בנו של **שרולי** מאלעד (תושבי אלעד לבטח זוכרים את אותה תקופה בה פרש האב מהכת, יחד עם בנו החתן דן, ולמשך כשבועיים קבעו את משכנם בבית הכנסת "ישועות משה" ויז'ניץ. בתקופה קצרה זו שחרר את חרצובות לשונו וסיפר סיפורים עסיסיים מעדות קרובה על הרודן. הם גם בוודאי זוכרים את המשכה העגום של הפרשייה כשהלה נאלץ לשוב על עקבותיו אל המקום ממנו ברח בתיעוב, רק למען שמירת שלימות משפחתו...).

שני הסבים מצד החתן אינם שייכים לכת. הסב ר' פנחס ניימאן, מפורשי הכת, לא הופיע כלל בחתונה בשל חששו הרב לדרוך במקום פורענות בתקופת הרמדאן (בשמחות קודמות העז להשתתף, אך מתוך היכרות קרובה עם פראותם משולחת הרסן של 'ידידיו' לשעבר בתקופת יום אידם ידע שאסור לו להראות פניו בסביבתם). הסב השני, ר' שלמה זלמן הופמן (איש תמים שעדיין לא הכיר את חיות הטרף, ולאסונו לא היה מודע לאיזה גוב אריות הוא נכנס), הגיע במיוחד מלונדון לנישואי נכדו והשתתף בחלקו הראשון של אירוע החתונה, עד - - -

הרודן הופיע בשמחת החתונה, ולאחר שרקד עם החתן סימן המשמש ב'קודש' **בעריש גפנר** לסב רש"ז להיכנס אל המעגל. רש"ז לא נכנס מיד, אלא רק כאשר הבחין שהרודן בעצמו מסמן לו להיכנס. במהלך הריקוד עצם הסב את עיניו בדבקות ובתפילה, כדרכם של יהודים. אך על שני 'פשעים' אלו שילם ביוקר...

מיד בתום הריקוד, הובל רש"ז בן ה-67 בידי הנערים הפרועים לחצר האולם, שם הפליאו בו את מכותיהם עד זוב דם, וליווהו בנאצות וגידופים קולניים במהלך מנוסתו מהאיזור במעלה הרחוב המוביל לקריית ויז'ניץ, בואכה השטיבלאך 'בית הלל', שם עזבוהו לנפשו לאחר שיהודי יקר ואמיץ העז להרים קול זעקה נגדם.

אבי החתן שרולי, כזכור פורש בדימוס ש'מאמין' ברודן כמו שמשה לבין מאמין בו, נאלץ להישאר באולם ולהשתתף במחזה הבלהות הנלעג של שיר הפז-גז הילדותי, כשהוא ניצב על כיסא במרכז האולם [כנהוג שהחתן עומד בתווך ושני המחותנים מצידיו] ומנופף בשתי ידיו בהתלהבות (מעושה) לאות נאמנות מוחלטת...

הסב רפ"נ היה אמור להופיע למעמד המצוה טאנץ, שהוא טקס משפחתי בעל קהל משתתפים מצומצם. אך בעקבות המאורעות הדיר את רגליו כליל מחתונה אומללה זו.

י"ד - רביעי בשלח

בבוקר יצא הרודן בראשות קבוצת נאמנים (או אנוסים שנאלצו להצטרף מחשש שיבולע להם)

הרודן צועד בין טורי נאמניו על מטוס הצ'רטר

לאנטווערפן בטיסת צ'רטר מיוחדת. במטוס נטל הרודן את הרמקול, ושפך מלל על מטרות הנסיעה, בין הדברים הגדיר את אירוע ההופעה בבית הכנסת הגזול בכינוי המגוחך 'חנוכת הבית'...

בין ה'זכאים' להשתתף בטיסה מיוחדת זו (מהם נגבה הסכום המופרז של 3,500 ש"ח, שחלקו הארי

ה'זכאים' על סיפון מטוס הצ'רטר, מצטלמים בצהלה ומצפים להופעת הרודן

יועד למימון האירוע טו-בשבט): **מבני ברק** - ישראל הערש אדלר, חיים מאיר באש, נפתלי בייגל, אנשיל בעק, אליעזר ברטלר, שלום גפנר, ברוך בן מאיר יעקב גרינפלד, נחמן גרינפלד, שאול יחזקאל גרינפלד, יוסי הלפרין, נחום יואל הלפרין, אליעזר הלר, יעקב שלום הלר, חיים מאיר ויז'ניצר, יוסל וייס, אשר אליעזר זיידה, אלימלך זילברשלג, דוד חיים זילברשלג, זאבי זינגר, יחיאל כהן, יצחק כהן, חיים מאיר כץ, שמואל דב כץ, וועלוול לינדנבוים, מאיר לינדנבוים, אברהם מליק, שמואל נוימן, דוד משה סגל, אלימלך פוגל, חיים מאיר פוגל, מנדל פולק, אברהם אלתר פרוכטר, זאבי קורנבוים, יהושע קינד, אברהם קליגר, יעקב יצחק קליין, ישראל מאיר רוב, משה בן זושא רוב, יוסף יצחק

רוטנברג, משה שטוהל, ישראל דוד שטרן, חיים מאיר שלומוביץ, ישראל מאיר שקלאר, חיים מאיר שרייבר, מנשה שווימר, שמואל דוד בידר, ישראל פישר, יהודה לוי, בערל רוטנברג, מנחם קורנבוים, אברהם קורנבוים, נחום שטרן, יצחק קורנבוים, נפתלי בוקרצקי, מרדכי בן יעקב יוסף ברטלר, ישראל רוטנברג, בערל זיידה, שלמה קליין, שמואל קליין, מנדי בן חיים מאיר כהנא, משה אריה הופמן. **מאלעד** - ישראל גרינברגר, ישעיה אבלס, ישראל אייזנברג, לייביש ברטלר, אלקנה גולדברגר, שלמה גליצקי, יצחק הערש גשטטנר, שלום הייגר, פישל ויזל, דוד וייס, יעקב יוסף זיידה, שלמה זיידה, נתנאל זינגר, אלי זינגר, יצחק טסלר, מאיר כהן, יעקב לב טוב, ישעיה לוי, יצחק אהרן לוי, אריה לינדנבוים, יצחק יעקב מאיר, יוסף משה מאיר, יהודה מאיר פולק, גדליה דוד פרידמן, משה יוסף רוטנר, מרדכי שלמה שטרן, צביקי ויזל. **מאשדוד** - קלמן אהרן אנגלברג, יענקל ברויאר, חיים מאיר בריזל, משה בן נחמן דוד ברקוביץ, אברהם בערל ויינברגר, חיים מאיר זיידה, יהודה בן יעקב מרדכי כהן, ישראל כהן, חיים מאיר כהנא ב"ר הערש לייב, חיים מאיר פישר, יהושע משה פרוכטר, ישראל מאיר קנדל, אברהם חיים רוזן, ברוך שרטלר, אברהם ברוך ריזל, לוי גפנר, שמעון שכטר, חיים מאיר הייגר, אייזיק טאוב, אברהם דוד בן מאיר לינדנבוים, ישראל סגל, שלמה ברויאר, מנדי הלר, יהודה בן אלימלך פוגל, דוד רוזן, מנדי זלוטניק, יהושע מאיר, ירוחם מאיר זולדן, מיכאל כהן, ברוך גרינפלד, דוד אנגלברג.

הרודן שהגיע לעיר כמו גנב בלילה, כאשר כלל רבני העיר החרימוהו ולא ביקרו אצלו או קיבלוהו לביקור בביתם, התאכסן במשך הגיחה לאנטווערפן בביתו של **איצ'ה ווייס** שו"ב (אחיו של **יוקל** הידוע לשמצה). איצ'ה זה שהיה בימים האחרונים בעיר לונדון לרגל יארצייט של אביו, ועקב קשרי הידידות הקרובים עם הדיין הרב שיף שליט"א (יוזם המחאה באנטווערפן) העדיף שלא להיקלע להתנגשות

סמל הגיחה לאנטווערפן

בלתי נמנעת (זאת מלבד אי-נאמנותו לרודן בשנים האחרונות, כאנוסים רבים אחרים) ולכן ביקש להישאר בלונדון עד אחרי הביקור ושוך הסערה, אך קיבל הודעה מבניו שאם לא יחזור לביתו ינתקו עמו כל קשר, והוא נאלץ להתקפל ולארח את הרודן בעל כרחו כמי שכפאו שד.

בערב:

התקיימה באנטווערפן ארוחת ערב פומבית לכבוד חג האילנות בראשות הרודן (וארבע מאות איש עמו, כעשו בשעתו), בשילוב מפגן ניצחון עלוב

לרגל 'זכייתו' של חיים רוזנברג - איש אמונו ומקורבו של הרודן - בערכאות הגויים.

במהלך הארוחה נאם הרודן בדברי חנופה שיועדו לאוזני חברי בית הדין היהודי (שלא נכחו במקום), ובהם פייס אותם חלקית על השתלחותו בהם בתחילת השבוע. כמו כן העתיר בדברי חלקלקות וחנופה למשפחת קסירר, ושבּוּדאי אבי המשפחה ר' יצחק ז"ל שהיה מסור לשיטה (שעוד לא נולדה בחייו) נהנה ממרום לראות את הפקת רצונו האמיתי...

ארוחת הערב לציון הניצחון בערכאות הגויים. מימין נראה הארכי טרוריסט יויקל וייס

במנזרים בארץ, בערים המרכזיות בני ברק אלעד ואשדוד, נפרס על ארון הקודש מסך ענק, עליו הוצג שידור חי מהארוחה באנטווערפן. אנשי הכת שנשארו בארץ, אנשים נשים וטף, הגיעו למנזר בערים ו'השתתפו' בחינגה מרחוק.

ט"ו - חמישי בשלח

בשעות לפני הצהריים המריא המטוס מאנטווערפן, ונחת בנתב"ג בשעה 3:00. בשעה 4:00 התקיים מנין לתיפלת שחרית בביתו של הרודן. לאחר התיפלה פנה אל משתתפי הטקס וסיפר על גודל הנאתו מהמסע באנטווערפן ומהכבוד הרב שנחל. זאת כמנהגו לנאום בפני המנין.

אגב, 'המנין' זה קבוצת מובטלים שאין להם לא יום ולא לילה והם משועבדים לגחמותיו הפתאומיות של הרודן ול'סדר' יומו המשובש, אך אין צורך לרחם עליהם יותר מדי כי לעומת זאת ישנם ימים ארוכים בהם אין הרודן זקוק להם והם משוחררים לנפשם...

על קבוצה זו נמנים: **שלומי הייגר** (משמש גם כשליח ציבור הקבוע), **פיני ויז'ניצר** (משמש גם כבעל קורא), **זאבי הייגר**, **מנדי ברויאר**, **לייזר ברויאר**, **חזקי הנדלר**, **שואה לייב שרייבר**, **מוישי שטול**, **ינקי צין**, **אברומי אשר**, **לייזר מאיר**.

בהמשך היום באה הודעת התנצלות מבית"ד אנטווערפן, בה הבהירו כי לא התכוונו לפגוע ברודן עצמו, אך אינם משנים את עמדתם ביחס לסוגיית גזילת ביהכ"נ. ההודעה הונפקה בעקבות איומים אישיים על הרב שיף ובני משפחתו.

ט"ז - שישי בשלח

התקיימה ב'קווי הקהילות' הפנימיים ראיון עם הילד **אלימלך קליין**, בנו של **אלעזר** מאנטווערפן, על ה'צרות' שעוברים ילדי הכת, ההתייחסות השלילית של תושבי העיר לכת, ועוד. הילד נשמע מצטט את דבריו מתוך דף מסרים מוכתב מראש. במהלך הראיון נשאל המראיין שאלה ספונטנית שלא תוכננה מראש ולא הופיעה בדף, ואז 'נכשל' בלשונו וכינה את הדיין בתואר "הרב שיף", והמראיין הנבון מיהר לתקנו: בוודאי התכוונת ל"אהרן שיף"... הילד סיפר על התנכלויות חבריו בת"ת בו הוא לומד, אך 'שכח' לציין כי אינו לומד בת"ת ויז'ניץ בעיר (המפורסם בחינוך המשובח ליראת שמים ומידות טובות, ותלמידיו מתנהגים באיפוק גם בימים סוערים אלה) אלא בת"ת כלל-חסידי.

הילד אלימלך קליין. מימין נראה ילד מוכה וחבול וידו מגובסת כנראה מהתנכלויות חבריו...

י"ז - שבת בשלח

במנזר המרכזי ברח' שלמה המלך התקיים האופרוף של **אברומי ווייס**, בנו של **שאול יחזקאל** מלונדון (בנו של **איצ'ה** הנזכר לעיל, ואחיינו של **יויקל** הידוע לשמצה). שני אחיו של החתן, מפורשי הכת,

קיבלו הודעה טלפונית מגבאי המנזר שאסור להם לדרך בכל שטח קרית הותיקן. האב שאול יחזקאל המכיר היטב את שפלותו של הרודן אך בינתיים מתקשה לפרוש סופית, ביקש לקיים את האופרוף במקום אחר כדי לאפשר את השתתפות בני המשפחה כולם בשמחת בנו הצעיר, אך החתן האדוק בע"ז המרה את פי אביו ומיאן לשמוע על כך.

בארוחת מוצ"ש, המתקיימת בפיגור ל"סעודה שלישית", דרש הרודן שיתפללו רק בבתי המנזר של הכת.

י"ח - ראשון יתרו

בשליחות ה'קודש' הפעיל גבאי המניינים **זאבי הייגר** לחץ וטרור על אנשי הכת תושבי ב"ב, הרגילים להתפלל במקומות אחרים, והטרידם על שלא צייתו להוראתו הנחרצת של הרודן אמש.

י"ט - שני יתרו

כשעבר ר' פנחס ניימאן ברחוב עזרא, ירק לעברו **אלי שכטר** בנו של **שלמה שכטר** מאשדוד, וקינח בקללות עסיסיות. היורק שהתחתן לא מכבר, עשה זאת כנראה לפי המלצת ראש חבורתו כדי למצוא חן בעיני אשתו, שהתחנכה על ברכי השנאה וההסתה, ולמען חיזוק שלום הבית ביניהם.

כ' - שלישי יתרו

ב'קוי הקהילות' חיפשו 10 אנשים שיתנדבו לנסוע לאנטווערפן לשבת כדי לעודד את אנשי הכת המקומיים.

כ"א - רביעי יתרו

בלונדון התקיימו נישואי **אברומי וייס**.

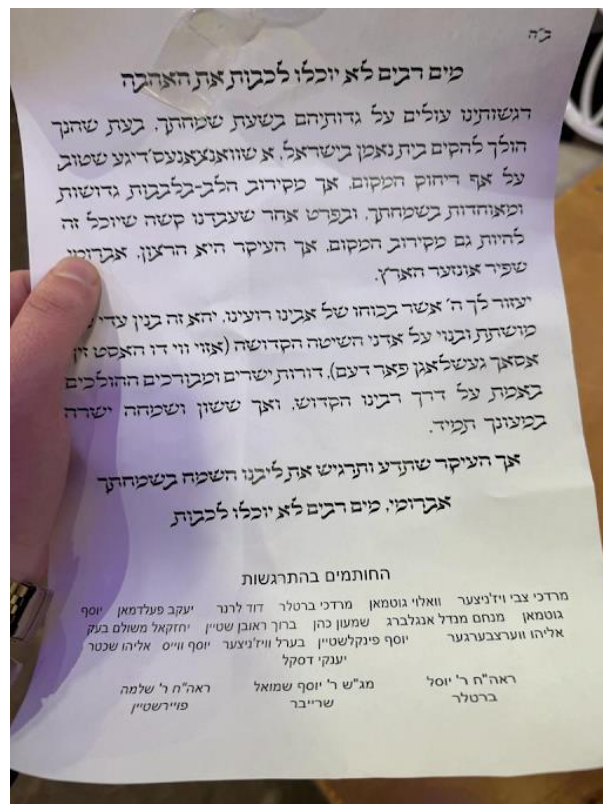
ידידיו מהארץ שלחו לו מכתב נרגש עם מיטב האיחולים המקובלים בכת, שיעזור לו ה' בכוחו של "אבינו רועינו" שיבנה שוואנצאנעס'דיגע שטוב על אדני השיטה הקדושה, ובמיוחד בעקבות המאבקים הרבים שניהל (עם הוריו...) למען מטרה זו.

האב השכול שאול יחזקאל ביקש בתוקף שלא ישירו את הימנון הכת בטקס החופה, אבל מי שואל אותו בכלל... מיד כשהחלו לשיר ירדו הורי החתן מבמת החופה לאות מחאה. גם בהמשך החתונה היו מהומות: פורעי הכת נכנסו לאולם ומצאו רח"ל בקבוקי יין על השולחנות, בניגוד להוראה מגבוה שאסור להביא יינות לשמחות (אולי זה קשור לאיסור באיסלאם על שתיית משקאות חריפים. או מחשש שיתקיים בהם נכנס יין יצא סוד...), ושפכו כל מה שיכלו... ידידי החתן הפגינו את שפלותם

בשירת שירי ההתלהמות הידועים, אך בעל המנגן לא שיתף פעולה לאור אזהרת המחותן שאם ישתף פעולה לא יקבל אגורה אחת. כמו כן התעמתו עם מישהו שניסה לתעד את מעשיהם...

קללת הבית: תשורה מיוחדת שקיבל אברומי וייס לרגל נישואיו, כהוקרה על התרסותו נגד הוריו

מכתבם המעודד של חבריו לפשע, אל החתן אברומי וייס

כ"ב - חמישי יתרו

יום 'עסקנות' בתל אביב.

[הפירוש: סחר שחור בסחורות אסורות (סמים מוברחים מגאורגיה) עם אנשי העולם התחתון, כשההכנסות 'קודש' למען הקמת המרכז העולמי].

בשעות הערב: חברי הכת חיים קופמן, שמילי נוימן, דובי הלר, יענקי פולק, ישראל אריה פרקש, ופנחס כהנא יצאו לאנטווערפן לקראת שבת.

כ"ג - שישי יתרו

בסביבות השעה 12:30, הושחת רכבו של משה לבין, מזכירו האישי של הרודן שפוטר לאחרונה וגורש מהכת, שחנה ליד ביהמ"ד המרכזי בשיכון סאטמר.

רכבו של משה לבין לאחר השחתתו

ה'משגיח' זאבי הייגר מקפץ על הרכב

בשעה 2:00 בצהריים, כשנסע שלום לבין (בנו של משה) ברכבו של שכנו אלי שטרן ברחוב ברסלב בעיר ב"ב, הותקפו בליניץ' אכזרי ע"י צעירי הכת. הללו חסמו את הרכב, התקיפוהו במקלות ספונג'ה ומטריות חדות, קפצו בעוצמה על הפגוש הקדמי של הרכב, והשמיעו זעקות מלחמה תוך כדי שירה פרועה של 'שהחיינו' ופסוקים מספר התהילים, והכל למען 'כבוד שמים'.

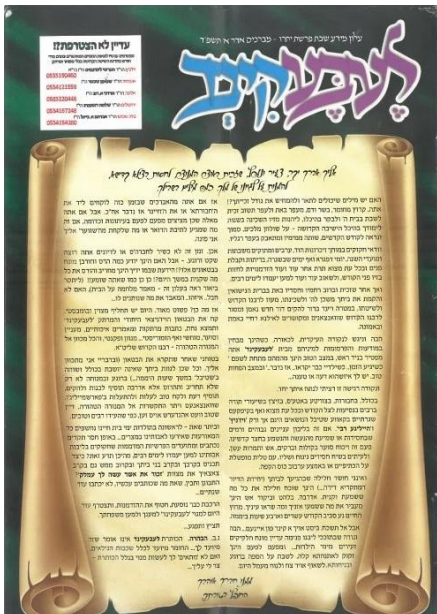
שמילי כהנא נעצר

אחד הפורעים, בנו של יחיאל שרגא רזנברג מלונדון, השתמש בסכין חדה בה דקר את זרועו של לבין, ונאלץ להימלט על נפשו מהארץ (ראה מוצ"ש). המשטרה הוזעקה לאירוע ועצרה את שלושת הפושעים: שמילי כהנא בנו של חיים מאיר מאשדוד, ושניים נוספים [מי שבידו פרטים מלאים - נא לפנות למערכת].

רכבו של שטרן אחר ביצוע הליני' האכזרי

כ"ד - שבת יתרו

שער גליון ההסטה

לקראת השבת יצא לאור גיליון תעמולה ארסי במיוחד מבית "לעבעקינד" (ירחון לילדי הכת בעריכת שמעון שכטר, ובהכוונת דוד משה סגל), מעוטר בתמונות דם ואש ותמרות עשן, ותוך שימוש ציני בתצלומים ומונחים ממאורעות השואה האיומה, בו הפיצו העורכים את צחנתם בדברי הסתה חמורים כלפי חסידי ויז'ניץ בראשות האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א, כשהם מצהירים שזו היא "השיטה הקדושה" בה הם חפצים לחנק את ילדיהם הצעירים. בין היתר, כונו בו חסידי ויז'ניץ בתואר "זכור את אשר עשה לך עמלק". נכתב על האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א "אסור להסתכל בפני אדם רשע". ועוד ועוד פנינים יקרים והיסטוריה מסולפת להחריד...

מכריזים מלחמה

שימוש במונחי השואה

גליון ה'מרה' מבצבץ מסל העיתונים...

ואם תאמר שאי שמה חומר השקפתי נגד השיטה. הבה ונעלה עוד שלב. את מי מרוממים בביטאונים אלו? מה היחס של הכתבים והוגי הדעות למתנגדים (מתנגדי החסידות, מתנגדי השיטה הקדושה, מתנגדי רבנו הקדוש - לא משנה הסדר), אני לא צריך לספר לך שאם תסתכל בעיתון כזה או אחר ולו פעם אחת ויחידה תווכח לדעת **שכלל ישראל יש לב ולגולה יש ראש**...

ועוד לפני שבכלל תקרא בתוכן הפנימי, הן רק לראות את התמונה החיצונית בשער הראשי לא תקבל הרהורי תשובה... **אסור להסתכל בפני אדם רשע!** ומי יודע כמה ראיות אסורות כבר ראית וראו צאצאיי, רק כשהוציאו את המגזין מתיבת הדואר עוד טרם ההבטה פנימה.

סעודה שלישית שבת יתרו
תשמיית - בית המדרש הגדול
אהבת ישראל בני ברק.

אפלולית סמיכה שוורת בהיכל החשוך, שני גרות מוצדים מאירים באור חלוש, דממת מתח מוחלטת, קולו הטהור חודר ונוקב, רבנו הקדוש מנהיג העדה שופך את מר לבבו לקהל חסידיו ומרעיו, שח את אשר על ליבו הטהור, מבכה את הרס החינוך הטהור עליו עמל ויגע משך כל שנות חייו, מנוחת נפשו מוטרדת ושלוות רוחו הטהורה נודדת - כאשר מבית ומבחוץ קמו עליו ובעיקר על חינוכו והדרכתו.

"מעשי ידי טובעים בים" זעק בקול גדול.

ה'תורה' המרטיטה והמחרידה כל אשר לב בשר לו התקבלה אצל רבים משומעיו כ"הויכע זאכך" ר"המלישע מעשיות" (כמובן, שהם החליטו לקבל זאת כך, מחמת אנוכיותם וישותם לא אבו להבין היטיב את רצון קדשו ועשו עצמם לתמימים וכסלים...). ותחת השולחן ובאין רואים המשיכו במעשיהם ונתנו יד לפושעים, ובמו ידם דקרו ונעצו חרב חדה בליבו של קדוש ישראל.

מעטים היו שקלטו (שרצו לקלוט) למישרים את גודל החורבן ועוצם כאבו של הרבי הקדוש, וניתקו מגע קטן כגדול, התרחקו כמטחוי קשת, דבקו ברבי הקדוש ובבנו יקירו שהוכתר ברוב קהל בשער בת רבים לרב ואב"ד דחסידי ויזניץ, ואף כאשר סערו הרוחות, והזדעזעו העולמות ידעו את אשר לפניהם ולא זעו מדרך האמת כמלאו הנימה.

אבל - כאמור היו אלה רק מעטים...

התעסקות בפרשיות העבר

מרדכי בקול, וסחף אחריו את כל צאצאיו לשירה ולזמרה, "אלע ציפסים זאלן פלאצן" צעקו הילדים בקולותיהם הדקיקים כשידיהם מתופפים על השולחן במרץ ובחינניות, אבל לא כולם הצטרפו. הפעם היה זה שיעלע שהדהים את אביו.

'אלע צ'יפסים זאלן פלאצן'

על מי פערו אנשי הכת פיהם בלעבעקינד?

עמוד מיוחד הוקדש לתיאור היחשפותו של הרודן בעצמו לתכני גיליונות ההסתה הקודמים, כולל תצלומים בהם ניתן לראות את הרודן בעצמו קורא את הגיליון ומעיין בו כשחיוך שטני מרוח על פרצופו, וניכרת קורת רוחו המרובה משטיפת מוחותיהם של ילדי הכת ומחינוכם כבר מינקות לשנאת הזולת ולביצוע פעולות טרור.

הרודן צוחק מלוא פיו על התכנים המרתקים בלעבעקינד

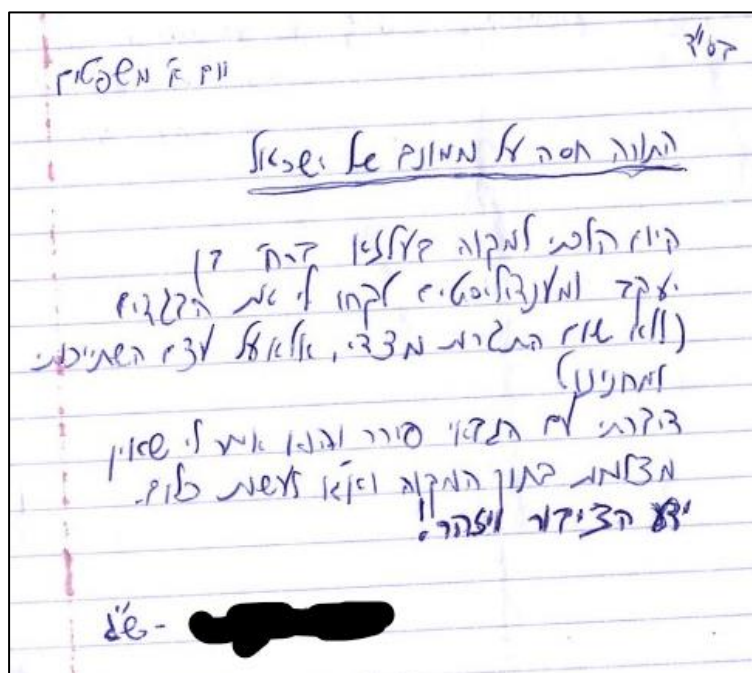
ליל שב"ק:

באישון ליל, הגיע רכבו של משה לבין ליד ביתו ברחוב דמשק אליעזר על ידי הרשויות. הפורעים המשיכו במלאכת ניפוץ הרכב, השחילו לתוכו לולב של אייזיק לבין, והתיזו פנימה קוקה קולה משישיית בקבוקים, הדביקו על הרכב מדבקות עם כיתובים חגיגיים "יאקאב יאקאב", תוך כדי המשך השחתת הרכב בעיצומו של השבת.

מוצ"ש:

בעצתם ובסיועם של עסקני הכת השותפים-בדעה לפשע הלינץ' והדקירה, הוברח **הדוקר רוזנברג** בעל הסכין דלעיל ללונדון עיר מגורי הוריו, כדי למלטו ממיצוי הדין עמו על ידי רשויות החוק (העונש על עבירה הכוללת איום ברצח ופגיעה פיזית בסכין, הינו 10 שנות מאסר לפחות).

כ"ה - ראשון משפטים

המודעה בישיבת ויז'ניץ לאחר מקרה הגניבה

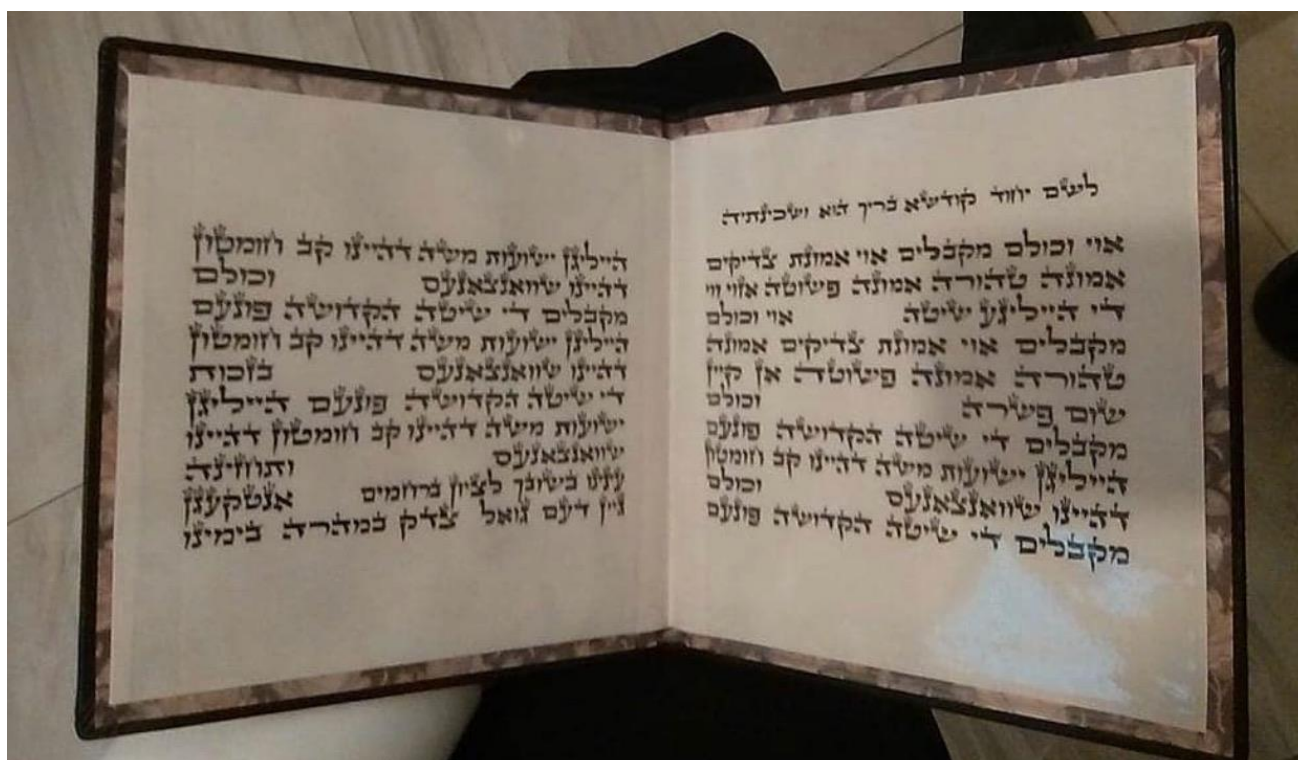
לא תגנוב לפני ואלה המשפטים: בשעה 10:30 בבוקר, במקוה שתחת בית הכנסת בעלזא ברחוב בן יעקב בבני ברק, גנב **הערשי בייגל** בנו של **מוטי** מאשדוד חלק מבגדיו של בחור תמים שלומד בישיבת ויז'ניץ ללא כל התגרות מצדו, על עצם 'פשעו' החמור להיות מקושר אל האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א.

הבחור נאלץ להתכסות בצעיפו ובבגדים שנשארו לו, ותלה פתק אזהרה לחבריו בישיבה שבל יהינו ללכת למאורת הפשע הנ"ל.

כ"ו - שני משפטים

היום הוכרז כ'יום העסקנות'.

אברכי הכת יוצאים לגיוס כספים בקרב חילוניים, כשהם משתמשים בכל אמצעי התעמולה: קמיע "וכולם מקבלים", תמונות הרודן, הבטחות סרק, סיפורי מופת פנטזיות שלא היו, וכדומה. בין המסרים שהועברו בקו הפנימי בכת, הוזהרו ה'עסקנים' הקבצנים שלא למלא שדה מסוים בטופס הוראת הקבע, כדי שיתאפשר להם בעתיד להגדיל את סכום התרומה.

הקמיע: ההמנון 'וכולם מחבלים' בכתב אשורית, עם לשם יחוד...

לא תגוב לפני ואלה המשפטים: בשעה 8:30 בבוקר שוב נתפס הבחור **הערשי בייגל**, בנו של **מוטי** מאשדוד, במעשה גניבה במקוה, והפעם היה זה זוג תפילין שנגנבו מבחור חסיד ויז'ניץ הלומד בישיבת 'עץ חיים' באבוב. שוב, ללא כל התגרות מצדו, אלא על עצם 'פשעו' להיות מקושר אל האדמו"ר מויז'ניץ שליט"א. הבחור שתפיליו נחמסו חזר לישיבתו ופנה אל המשגיח, שטילפן אל הגבאי בבעלזא בהודעה שאם התפילין לא יחזרו - יימנעו כל תלמידי באבוב מלבוא למקווה בעלזא. הגבאי שחש

מקוה בעלזא ברחוב בן יעקב. אילוסטרציה

מהפסד מרובה כזה, בדק במצלמות ולא זיהה מי הגנב, ולכן ניסה לטלפן אל הארכי-טוריסט **יויקל וייס** (ראש ה'ישיבה' המשמש ב'קודש'). מ-11 עד 12 וחצי לא היה מענה (כנראה אלו שעות השינה שלו), ואז כשבסוף ענה לטלפון ביקש הגבאי את טיפולו בעניין. יויקל אמר כמובן שאין לו מה לעשות, והגבאי איים עליו שאם התפילין לא חוזרים אין כניסה יותר לבחורי מרכז למקווה. בתגובה טרק יויקל את הטלפון, ותוך 5 דקות הגיע בחור לבעלזא ובידיו התפילין הגנובות...

בעקבות המקרה הופיע ויקל הנ"ל בהיכל ה'ישיבה' בשעות אחה"צ, ונשא דברים בהם הביע צער על פיזיותו של הגנב שלא נהג בתחכום, והנחה אותם כיצד לבצע את מעלליהם באופן שלא ייחשפו. בין הדברים ניחם את תלמידיו המאוכזבים באומרו: המקווה בבעלזא אינו שלנו ואין אנחנו יכולים להתנהג בו כרצוננו, אך בקרוב נחנוך את 'המרכז העולמי' שלנו ובו נוכל לעשות ככל העולה על רוחנו...

כ"ז - שלישי משפטים

ב"לוח היום" של העיר לונדון, התפרסמה מודעה פיקטיבית אודות מכירה של תחפושות במחירים מוזלים לכבוד פורים. מספרי הטלפון שצויינו במודעה היו של כלתו של רש"ז הופמן (הזכור מיום שלישי בשלח) ונועדו להטריד אותה, זאת בגין "חטאה החמור" כאשר ביקשה להסיח את ליבה בפני מרים הגר (אשת הרודן), והאחרונה בתמימותה הבטיחה להעביר את התלונה לגורמים הרלוונטיים. בנוסף לאקט רשמי זה, ספגה האומללה יריקות ברחוב, משלוחים לביתה עם כיתובי "מחוצפת" ועוד...

התנצלות מערכת 'לוח היום' בלונדון לאחר פרסום מודעות ההטרדה

כ"ח - רביעי משפטים

היום ומחר: ימי קמפיין גיוס כספים למען הקמת מרכז חינוכי לבנים, לילדי הכת בלונדון. נאמני הכת שניסו להעמיד דוכני התרמה בבתי כנסת סאטמר, באבוב ובעלזא-מחנבקה בלונדון, הושלכו החוצה בבושת פנים תוך קריאות "אפיקורסים ארויס", כן יאבדו... בערב: סעודות הילולא חגיגיות נערכו בכל בתי המנזר בארץ ובעולם, לרגל יום פטירתה השלושים ואחד של "אימא של מלכות".

כ"ט - חמישי משפטים

גירשו את ישיבה קטנה דחסידי ויז'ניץ השוכנת בקומה העליונה של ביהכ"נ ביאקאב יאקאב, על אף שהוסכם מראש שיישארו עד חג הפסח (בהתחשב בעובדה שאין באפשרותם להתפנות תוך תקופה קצרה ושעליהם לחפש מקום חילופי).

ל' - שישי משפטים

ליל שבת:

ישראל מאיר קנדל מאנשי הכת ערך שבת אויפרוף לבנו במנזר שבאשדוד. גיסו ר' מנדל מאיער, חסיד ויז'ניץ, הגיע בליל שבת לכבד את גיסו ולהשתתף בשמחתו, ואמר קדיש יתום בהיותו בתוך שנת האבל אחר פטירת אמו, אך אנשי הכת לא ענו 'אמן' על הקדישים שיצאו מפי איש שאינו נאמן לשיטתם, ואף השתיקו אותו. בצר לו הוא נאלץ לבקש מישראל גפנר שהוריו אינם בחיים שיאמר איתו קדיש... אחר התפילה הציקו נערי וילדי הכת לר' מנדל ולב"ב שליוו אותם בדרכם, בשירת הניגון 'ויראו שונאי ויבושו - אלע צ'יפסים זאלן **שטארבן**', תוך השלכת אבנים וחפצים מזדמנים לעברם.

תם ולא נשלם...